

Suven keskelle lepoa

Kirjoittanut Riitta Hämäläinen

Nurmikolla nukkui kukka,
kasvi tuttu ja kotoinen.
Heinän keskellä uneksi,
kultasilmät suljettuina,
valosta kovin väsynyt,
päivänpaisteesta sekaisin.

Piiloon pääsi pilven alle,
ropinasta rentoutuen.
Me annoimme sen levätä,
hiljaa hiivimme varoen,
tallaamatta taivalsimme.

Sateessa lepää sä lapsi,
kesätuuleen uinahtele.
Lyhyt aika on valolla,
suven hetkillä heleillä.
Pian päivät on ohitse,
kuljeskelleet kirkkaat meiltä,
vaihtuneet jo varjoisiksi,
tummin raidoin taas kudottu.

Rakkaudelle rauhoitusta,
suojeltavaksi sydämet

Jos sinulla on ikävä,
kaipuu pelkkä kainalossa,
sylissä sydänsuruja,
ohje on: ota hevonen,
kaveri kaviollinen.
Suuret korvat sen hörössä,
pusuun huulet passaavaiset.

Vai tahtoisitko sä koiran?
Paksuturkin turvallisen,
tassuilla tulee lähelle,
rakastaja rapsutuksen.

Siinä on pari lajia,
jaloa ja uskollista.
Kai se on uhanalaista,
sukupuuttoon kuolemassa,
kun ei tahdo löytää tuota,
yhä harvemmin havaita,
nähdä näinä päivinämme.

Suven keskelle lepoa

Kirjoittanut Riitta Hämäläinen

Rakkaudelle rauhoitusta,
suojeltavaksi sydämet!

Miehen mieleen muistutusta,
varten vaimoa valistus

Kerro Hälle kukkasilla,
opi puutarhan puhetta:

Valitse laji vapaasti,
rotu raamiinsa sopiva.

Kakkaroita paistepäivän,
jos et tiedä tunteitansa.

Lemmitylle lemmikkejä,
et unohtaa saa minua.via

Syvämielelle syreeni,
tuoksua suven suloisen.

Orvokki odottavalle,
kaipaava ja tumma katse.

Kielo kuulas kullallesi,
kaunis mutta myrkyllinen.

Ruusu tietty rakkaudesta,
hehkua tulipunaista.

Horsma kierrä hallitusti,
ethän rentuksi rupea.

Joko tiedät tarpeelliset
asian tämän omaksuit?

Haista sitten hyasintti,
Hyvää joulua sinulle!